

Реферат на тему: "Життя і творчий шлях Рея Бредбері"

Рей Бредбері

РЕФЕРАТ

на тему:

"Життя і творчий шлях Рея Бредбері"

План

I. Біографія Рея Дугласа Бредбері.

II. Передумови творчості

III. Загальний огляд творчості.

Біографія Рея Дугласа Бредбері.

Народився 22 серпня 1920 року в шпиталі на вулиці Сент-Джеймс-стріт 11, в місті Уокіган, штат Ілінойс. Повне ім'я — Реймонд Дуглас (друге ім'я на честь знаменитого актора Дугласа Фербенкса). Дід та прадід Рея, нащадки першопоселенців — англійців, прибувших до Америки в 1630 році, в кінці 19 сторіччя видавали дві ілінойські газети: (в провінції це визначене положення в суспільстві і відомість). Батько — Леонард Сполдінг Бредбері. Мати — Марі Естер Мoberг, шведка за походженням.

З раннього дитинства Рей ріс в атмосфері великої, дружної сім'ї. Саме завдяки цьому був написаний роман "Кульбабове вино" і пов'язаний з ним спільними героями цикл оповідань. Взагалі з дитинства Бредбері багато що перейшло в літературу, велика кількість його творів присвячена родичам. Наприклад, книга "Ліки від меланхолії" присвячена батьку, а збірник віршів "Коли слони останній раз в подвір'ї квітли" він наділив такою присвятою: "Ця книга — в пам'ять моєї бабці Мінні Девіс Бредбері, і мого дідуся Семюела Хінкстона Бредбері, і мого брата Семюела, і сестри Елізабет. Всі вони давно померли, але я і зараз їх пам'ятаю". Часто він вставляє їх імена в свої оповідання. Спогадами про родину також навіяні оповідання з циклу про чарівне сімейство(реально існуючий дядько Ейнар).

Сім'я Бредбері за дитинство і юність Рея кілька разів переїжджала. В кінці кінців вона облаштовується в Лос-Анджелесі, але остаточно Уокіган не покидає. Бредбері гарно вчиться в школі, але грошей на подальшу освіту немає. Колись пізніше він напише есе, про те, як він вчився в бібліотеках... В біографіях Бредбері написано: освіта середня, з 1943 року — професійний письменник.

Рей працює продавцем газет, а вільний час присвячує самовдосконаленню. Він стає членом "Ліги наукових фантастів".

В 1942 році вже починає жити на "письменницькі" гроші. 1947 рік стає переламним в житті Бредбері — він одружується на продавщиці з книжкового магазину — Меггі Маклюр.

Але напевне піком життя Рея стають 50-53 роки, коли два його твори —

"Марсіанські хроніки" і "451? за Фаренгейтом" виходять в друк. Починається інше життя — тридцятитрьохрічний Рей Дуглас Бредбері стає всесвітньо відомим.

Можна хіба що додати, що зараз Бредбері живе в Лос-Анджелесі, і в свої 81 досі боїться літаків і машин. Доктор літератури коледжа Уїтє (Каліфорнія). Досі плідно працює і далі дивує світ талантом, дитячою душею, правдивістю...

Передумови творчості

"Жюль Верн був моїм батьком. Уелс — мудрим дядьком. Едгар Алан По доводився мені двоюрідним братом, він як кажан вічно мешкав в нас на темному горищі. Флеш Гордон та Бак Роджерс — мої брати і товариші. Ось і вся моя рідня.

Ще добавлю, що моєю матір*ю, скорше за все, була Мері Уоллстонкрафт Шеллі, авторка "Франкенштейна".

Рей Бредбері.

Магія книги захопила Рея з різдва 1925 р., коли тітка подарувала йому фантастичний комікс "Жив-був якимось". Потім вона прочитала хлопчині книжки Л. Френка Баума про чарівну країну Оз, а матір познайомила з оповіданнями Едгара По. Потім прийшла черга Едгара Райса Берроуза з його захоплюючими романами про пригоди Тарзана в джунглях. А світ наукової фантастики відкривається Рею в 1928 р., коли йому в руки потрапляє перший випуск журналу Хьюго Гернсбека "Дивовижні історії" і він з захопленням читає оповідання "Світ гігантських мурах". З цього моменту його уява стає заручницею "країни фантазії"...

Смерть вперше вражає Рея в 1926 р. Вмирає дідусь, потім маленька сестричка Елізабет. В подальшому смерть стає однією з про-відних тем письменника. "Смерть, — признається Бредбері, — це мій постійний бій. Я вступаю з нею в бійку в кожному моєму новому оповіданні, повісті, п*єсі... Смерть! Я буду змагатися з нею моїми творами, моїми книгами, моїми дітьми, які можливо залишаться після мене".

Бредбері є одним з тих письменників, які в своїй фантастиці намагаються спиратися на деякі вже розроблені технічні новинки. В молододості його цікавили різноманітні виставки технічних новинок. Взагалі фантастика Рея Дугласа в усьому є інтелектуальною, іноді навіть здається розпланованою. Це твори високоосвіченої людини, яка цікавиться всім. Не дивно, адже судячи з біографій, письменник ніколи не шкодував сил і часу на духовне...

В одному з інтерв*ю на питання: "В якому віці ви почали писати?" — йде відповідь: "В 12 років. Я не міг купити продовження "Марсіанського воїна" Едгара Берроуза, адже ми були бідною сім*єю... і тоді я написав свою власну версію". Так почалася літературна кар*єра однієї з найвидатніших письменників ХХ століття...

Загальний огляд творчості

Ранні (в основному, "страшні") оповідання Бредбері склали збірник "Темний карнавал"(1947), частина їх увійшла в збірник "Жовтнева країна" (1955). Контрастом похмурим новелам, серед котрих виділяються: "Вітер", "Карлик", "Коса", "Маленький вбивця", "Вогнений стовп", "Урочна година", "Електростанція", служать світлі оповідання з циклу про чарівне сімейство: "Дядько Эйнар", "Квітневі чари",

"Повернення додому". До теми інфернального Зла (зображується в поетичному образі "людей осені"), протистояти якому можуть лише знання і невинний дитячий сміх, Бредбері повернувся в одній з кращих своїх книг, похмурій "карнавальній" феєрії "Щось страшне насувається". Дія її розвивається в заштатному американському містечку, куди прибуває зловіщий власник "смертельних атракціонів" зі своєю свитою; ім'я власника — Dark (Темрява) — не залишає сумнівів в намірах останнього; а проти Зла виступають улюблені герої Бредбері — підлітки і батько одного з них, міський бібліотекар.

Всесвітня слава прийшла до Бредбері після публікації збірників, пов'язаних між собою новел про завоювання Марса, "Марсіанські хроніки". Умовна форма хронік ніяк не зв'язує фантазію автора (як і останні наукові дані про Марс), ведучого поетичну розповідь про руйнацію двох культур, почавшуся з ксенофобії та взаємного нерозуміння; про трагічну загибель мешканців Марса в результаті занесеної землянами епідемії; про "першопрохідницьку" діяльність зневажливих до чужої культури американців; про загибель в результаті атомної війни залишеної їми на Землі цивілізації; про новий старт цієї цивілізації на пустій планеті-сусідці. Велика кількість новел циклу — наприклад, "Буде ласкавий дощ", в якій лаконічно показаний ідіотизм технологічної цивілізації у відсутність тих, хто її створив, — стали класикою НФ. Особливий інтерес викликають новела "Ешер 2" і оповідання "Вигнанники"; в них автор встає на захист літератури, мистецтва, фантазії, дива, над якими занесений цензорський ніж раціоналіста. До "марсіанського" циклу відносяться також окремі оповідання: "Бетономішалка", "Були вони смуглі і золотоокі", "Суничне віконечко", "Синя пляшка", "Посмішка".

Іншою значною книгою Бредбері став роман-антиутопія "451° по Фаренгейту". Тема захисту культури від американського прагматизму доведена в романі, побудованому на класичних прикладах Замятіна, О.Хакслі і Д.Оруелла, до логичного кошмару: в світі майбутнього пожежні-карателі сплячуть книги, визнані шкідливими всі до одної і замінені в побуті "говорячими стінами". Фіналом світу, сплячого Книгу, стає ядерна війна, а вцілілі в лісах дисиденти-вигнанники ("люди-книги") зберігають догораючу свічу знання, вивчив всі заборонені книги напам'ять. Цій же темі присвячене оповідання "Фенікс".

Однак талант Бредбері-письменника з найбільшою силою проявляється в жанрі новели; сотні написаних їм оповідань включені в такі збірники: "Людина в картинках", "Золоті яблука Сонця", "Ліки від меланхолії", "Р — значить ракета", "Машини щастя", "Найкраще у Бредбері", "К — значить космос", "Я співаю тіло електричне", "Запівніч", "Духі назавжди", "Казки про динозаврів", "Тойнбі", "Класичні історії" та "Класичні історії 2".

Багато оповідань присвячені дітям; Бредбері не ідеалізує їх, а намагається показати обидві їх сторони, добру і злу. В класичному оповіданні "Вельд" діти є маленькими потворами, які не зупиняться перед вбивством батьків заради можливості і далі дивитися в "телеящик" майбутнього. Дитяча жорстокість проявляється також в

оповіданнях "Дитячий майданчик" та "Все літо в один день"); в останньому — як і в оповіданні "Нескінчений дощ" — події розгортаються на вічно дощовій Венері. Навпаки, віра в дітей, любов и гуманізм пронизують інші оповідання— "Канікули", "Берег на заході, "Здрастуй і прощай", "Хлопчик-невидимка", "Ракета", "Подарунок", "Про тіло електричне я співаю". Парадоксальній долі малюка зі світу інших вимірів присвячене оповідання "Дитина завтра". Дітям присвячені також ліричні мініатюри — "Озеро" і "Подарунок" .

В багатьох оповіданнях Бредбері виглядає пристрасним "космістом", зоряним романтиком, який сприймає сунущу космічну експансію людства скорше як поетичний символ (біблійний Новий Прихід або перейнятий з американської історії Фронтір). Пафосом першопрохідництва проникнені оповідання: "Ікар Монгольф'є Райт", "Кінець початкової пори", "Космонавт", "Золоті яблука Сонця". Разом з тим освоєння космосу може закінчитись драматично. Звичайний метеорит перериває життя героїв "Калейдоскопа" ; в оповіданні "Тут можуть водитися тигри" "жива" планета має оборонятись від апетитів землян; на далеких планетах їх також можуть підстерігати автоматичне "Мертве місто" і чужа кривава історія , — "Сплячий в Армагедоні".

В гострому памфлеті "Вітер з Геттисберга" вбивця здійснює замах на робота — копію Авраама Лінкольна ; а в "Пішоході" людину арештовують тільки за те, що він вздумав вночі прогулятися пішки. Подорожам в часі присвячені: класичне оповідання "И грянул гром" герой якого, роздусив метелика в доісторичному минулому, трагічно і невідворотно змінив власне теперішнє; "Про скитання вічні і про Землю": американський письменник початку століття Томас Вулф за мить до смерті перенесений в майбутнє, де йому немає рівних. Неможливість торгувати чудом, "відкритість" його тільки для бессребрників розуміють герої "Диковинного дива". Одна з найбільш трагічних новел Бредбері — "Ревун", в якій останній залишившийся в океані викопний ящер пливе на зов маяка, бачачи в ньому раптово знайденного родича...

Талант Рея Бредбері незвичайний і багатогранний. В кожному з його героїв він сам — немолода вже людина з душею дитини...

Список використаної літератури

1. Рей Бредбері "Марсіанські хроніки". — К.: "Дніпро", 1988 р.
2. "Фантастика Рея Бредбері". — М.: "Знание", 1963 г.
3. Рэй Бредбери (Серия научной фантастики). — Кишинев: "Штиинца", 1985 г.
4. Рэй Брэдли "В дни вечной весны". — М.: "Известия", 1982 г.
5. Рэй Брэдли "О скитаньях вечных и о Земле". — М.: "Правда", 1987 г.
6. Бредбері Рей "Найкращий із часів"
К.: "Молодь", 1987р.
7. Бредбері Рей Дуглас "451? за Фаренгейтом"
К.: "Веселка", 1985